

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 221. — ŠTEV. 221.

NEW YORK, FRIDAY, SEPTEMBER 21, 1934. — PETEK, 21. SEPTEMBRA 1934

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

ODVAJALEC LINDBERGHOVEGA OTROKA NA VARNEM

PRI NEMCU HAUPTMANNU SO NAŠLI DEL ODKUPNINE, KI JO JE BIL IZROČIL POSREDOVALEC

Načelnik newyorške policije pravi, da je zločin pojasnjen. — Obdolženec je plačal gazolin z desetdolarskim bankovcem, kar je dovedlo do njegove aretacije. — V garaži so našli detektivi še \$13,750. — Tudi njegovo ženo so aretirali.

Skrivnost odvedbe Lindberghovega otroka — najbolj senzacionalnega zločina zadnjih desetletij — je deloma pojasnjena.

Oblasti so v New Yorku aretirale Nemca Bruna Richarda Hauptmanna, ki je prišel pred nekaj leti nepostavno v to deželo. V njegovi garaži so našli za \$13,750 bankovcev. To je del odkupnine v znesku 50 tisoč dolarjev, katere je izročil Lindberghov posredovalec "Jafsie" Condon ponoči nekemu neznanu na pokopališču v Bronxu.

Ko je zvezna vlada vzela iz prometa zlate certifikate (bankovce z rmenim ozadjem) so taki bankovci precej redki. Zadnji čas so se pa začeli pojavljati v Bronxu. Imeli so iste številke kot bankovci, s katerimi je bila plačana odkupnina za Lindberghovega otroka.

Pred dobrim tednom se je ustavil pred Warner-Quinlan gazolinso postajo v Bronxu neki moški ter kupil pet galon gazolina. Uslužbencu Walterju Lyle je ponudil v plačilo desetdolarski bankovec. Uslužbenec ga nekaj časa ni hotel sprejeti, obotavljal se je in izgovarjal, pri tem si je pa natančno zapomnil številko ličenčne plošče na neznačem avtomobilu. Slednjic mu je vseeno dal drobiž, in neznanec se je odpeljal.

Lyle je obvestil policijo, ki je kmalu izsledila moža. Agentje so mu bili štiri dni neprestano za petami, v torek zjutraj so ga pa aretirali na Webster Avenue v bližini njegovega doma.

Takoj na to so se začeli gromaditi dokazi proti njemu. Hauptmann je priznal, da je bil že v Nemčiji kaznovan in da je prišel nepostavnim potom v Ameriko. Pred dvema leti se je oženil ter ima deset mesecev starega otroka. Po poklicu je carpenter. Priznal je, da je bil večkrat v lesnem skladišču, iz katerega je bil vzet les za napravo lestve, ki so jo našli pod oknom Lindberghovega doma. Kmalu po odvedbi Lindberghovega otroka so izpovedale priče, da so videli v bližini Lindberghovega doma Dodge sedan višnjeve barve. Tak avtomobil so dobili tudi v Hauptmannovi garaži. Ko so pa garažo natančno preiskali, so našli med dvojno steno dve pločevnasti kangli, v njima pa za \$13,750 bankovcev — ostanek vsote, ki jo je izročil Lindeberghov posredovalec dr. "Jafsie" Condon na pokopališču v Bronxu nekemu neznanu.

Dr. Condon je Hauptmanna označil kot moža, s katerim se je bil sestal na pokopališču.

Tudi pisava v pismih, v katerih je bila zahtevana odkupnina ter so bila dana razna druga navodila, se strinja s Hauptmannovo pisavo.

Sosedje označujejo Hauptmanna kot molččega, toda uljudnega človeka. Včasih se jim je čudno zdelo, ker precej razkošno živi in je le malokdaj zaposlen. Namignil jim je, da igra na borzi in da ima pri igri srečo.

Njegova žena, ki je bila tudi aretirana, odločno zatrjuje, da ničesar ne ve, da bi bil njen mož udeležen pri kakšnem zločinu.

Odvajalec in morilca Lindberghovega otroka so zasledovali člani tajne službe, newjerseyska državna policija ter policija mesta New Yorka.

Posebni detektivi so bili izza odvedbe noč in dan na delu. Domnevali so, da mora biti odvajalec nekje v Bronxu, kajti tam so se neprestano pojavljali bankovci, ki so bili izplačani odvajalcem.

Policija neprestano zašlišuje aretiranega Haupt-

Lahi protestirajo proti jugoslovanski vladi

LEV NA ULICI V RICHMONDU

Tekom parade cirkusa je pobegnil iz kletke. — Razmesaril je dva konja. — Pozneje je bil ustreljen.

Richmond, Va., 20. septembra. — Več tisoč gledalcev je prevzel velik strah, ko je sredi mesta pri paradi cirkusa iz kletke všel lev ter po pravi afrikanski navadi napadel konje, ki so bili vpreženi v vozeve cirkusa. Dvema konjema je pregrizel vrat, predno ga je krogla smrtno zadela. Pri streljanju je tudi bil obstreljen nek gledalec.

Hagenbeck-Wallace cirkus je priredil običajno parado po mestu. Zverina je bila naložena na vozove v kletkah. Komaj pa se je parada pričela pomikati, se je nekemu levu, ki je bil sicer vedno miren, posrečilo odpreti kletko.

Žival je skočila z voza in množica gledalcev je pričela v divjem strahu bežati. Lev se vrže na konja, ki je vlek njegov voz in mu je pregrizel vrat, toda jahač ga je s konja pregnal z bičem. Kmalu nato je lev zgrabil drugega konja in mu ravno tako pregrizel vrat.

Ta trenutek se skozi gnučo pririje v bližino leva policist Richard Paul ter odda nanj šest strelcev Lev, ranjen v nogo, se divjim rjojenjem vrže med množico, ki se je med tem zopet približala. Nato pa se obrne v drugo smer, steče čez prazno zemljišče in leže pod neko drevo.

Prišlo je še več policistov in strelci so padali. Z enim skokom je bil lev v bližini tovarni, kjer so bili na prostoru štirje delavci, ki so v strahu zbežali in za seboj zaprli vrata.

Ker je medtem policija izdala povelje, da leva ustrelje, je prišel nek uslužbenec cirkusa s puško, je previdno odprl vrata ter oddal na leva tri strele. Navzlic temu, da so ga krogla zadela, lev še vedno ni bil mrt. Nata pa ga je njegov čuvaj Marwin Kramer s policijskim revolverjem ustrelil.

SPORAZUM MED ALBANJO IN ITALIJO

Tirana, Albanija, 20. sept. List "Proga" poroča, da je po dolgih pogajanjih zopet nastala prijateljsko razmerje med Albanijo in Italijo. Italijanski častniki bodo še dalje poveljevali albanski vojski in Italija bo dala Albaniji večjo posojilo za nakup orožja.

Poleg tega je Albanija tudi dovolila, da se v dolini Mušakia naseli 10,000 Italijanov.

mann. Dosedaj, ko to pišemo, je šele malo priznal. Z občudovanja vredno vztrajnostjo zavrača vse obdolžitve, da je on odvedel otroka in da ga je umoril.

Oblasti so mnenja, da imajo v pasti pravega moža. Že od začetka so domnevali, da je odvedbo in umor izvršil ter spravlil odkupnino en sam človek, ki iz previdnosti ni hotel najeti nobenih pomaga-

REVOLUCIJA NA ŠPANSKEM ZADUŠENA

Vsa vlada bi imela biti pomorjena. — Policija je zaplenila orožje in obtežilne listine.

Madrid, Španija, 20. sept. Španska vlada je prišla na sled dobro pripravljeni in obsežni vstaji in vladne odredbe proti temu so toliko uspele, da je mogel ministrski predsednik Ricardo Samper predsedniku Aleala Zamora naznaniti, da je bila vstaja v kali zatrta. Uporniki so hoteli ovreči vlado, pomoriti vse ministre ter postaviti "proletarsko državo". Pri nameravani vstaji so bili udeleženi socialisti, anarhisti in komunisti.

Medtem ko orožniki še dalje preiskujejo stanovanja in zapirajo sumljive ljudi, je vlada dobila v svoje roke dva zelo važna dokaza.

Prvi dokaz je z orožjem in municijo naložen tovorni avtomobil, na katerem je bilo 54 zabojev municije za strojne puške, 34 pasov za strojne puške, 60 zabojev municije za infanterijo, 5 metalcev ognja in tri 14-milimeterske puške, katerih kroglo morejo prebiti močne oklepne plošče.

Nato je bil nepričakovano aretiran učitelj športa na madridskem vseučilišču Francisco Ordóñez, ker so pri njem našli več zelo važnih listin, iz katerih je med drugim razvidno, da so uporniki nameravali razgati vojno in prometno ministristvo ter pomoriti vse ministre.

Trojni rojstni dan.

Hyde Park, N. Y., 20. septembra. — Tri torte s 124 svečami oznanjajo danes trojni rojstni dan v hiši predsednika Roosevelta v Hyde Parku.

Ena torta je za predsednikovo mater, Mrs. James Roosevelt, ki je stara 80 let. Druga je za predsednikovega sina Elliotta, ki bo v nedeljo star 24 let, tretja pa za sina Franklina, ki prejšnji mesec ni obhajal svojega rojstnega dne, ko je bil star 20 let.

Mančukuo protestira.

Moskva, Rusija, 20. septembra. — Sovjetska vlada je na otoku, ki se nahaja ob izlivu rewe Sungari v Amur, zgradila utrdbe, proti čemur je mančukvanska vlada vložila pri sovjetski vladi protest, ker smatra otok vsled rusko-kitajske pogodbe iz leta 1860 za svojo last.

FEDERACIJA JE PRIČELA VOLIVNI BOJ

Predsednik Wm. Green je razposlal vprašalne pole. — Podpora je odvisna od sprejema delavskega programa.

Washington, D. C., 20. septembra. — American Federation of Labor je stopila v politični volilni boj letošnje jeseni s tem, da je kandidatom za kongres in senat poslala obvestilo, da bo delavstvo dalo podporo le onim kandidatom, ki bodo v svojo kampanjo sprejeli delavski program in zlasti 30-urno delo na teden.

V nasprotju s svojo dosedajšnjo politiko je Delavska Federacija predložila svoj družabni program za volitve 6. novembra 800 kandidatom za 34 senatorjev in 432 kongresnikov, ki bodo izvoljeni pri prihodnjih volitvah.

Do sedaj je Delavska Federacija zavzela svoje stališče proti posameznim kandidatom na podlagi njihovega delovanja na družabnem polju. Sedaj pa je stavila svoje zahteve za jasne in odločne izjave kandidatov ne glede na to, kateri stranki pripada kandidat.

Nekateri kandidati so zelo vznemirjeni zaradi vprašalne pole, katero jim je poslal predsednik Delavske Federacije William Green. Na vprašanja glede 30-urnega tedna, šesturnega delavstva, razširjenja N. R. A., zavarovalnice proti brezposelnosti, starostni zavarovalnici, novega programa za javna dela in glede postav za poravnanje sporov zahteva W. Green v odgovor "da", ali pa "ne".

V posebnem priloženem pismu naznanja Green kandidatom, da bo Delavska Federacija smatrala vsakega kandidata, ki na vprašanje ne bo odgovoril, za nasprotnika delavstva in da bo vsled tega Federacija tozadevno obvestila svoje člane.

V glavnem stanu delavske organizacije zatrjujejo, da bo Federacija izvedela za kandidatovalne stališče proti delavstvu in da bo vsakega prijela za besedo.

Vsa znamenja kažejo, da se bo Federacija potegovala, da kongres dovoli \$10,000,000,000 za javna dela, kar je senator Robert La Follette predlagal že v zadnjem kongresu.

Green bo vsem delavskim društvom, ki so vključena v Delavski Federaciji, dal na koncu volivne kampanje na razpolago odgovore posameznih kandidatov in bo tudi delavstvu priporočil kandidate, katere naj voli.

Naročite se na GLAS NARODA, največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

LAŠKI POSLANIK DOLŽI ČASOPISJE, DA OBJAVLJA "STRUPENE" VESTI

RIM, Italija, 20. septembra. — Italijanski zunanji urad poroča, da je Italija pri beograjski vladi vložila oster protest proti "strupenemu ščuvanju", katerega jugoslovansko časopisje vodi že več mesecev. Ta protest je znova poostiril napetost, ki je nastala med obema državama po umoru avstrijskega kanclerja dr. Engelberta Dollfussa.

Italijanski vladni krogi ponavljajo trditve, da je za časniškarsko ščuvanje dala povod jugoslovanska vlada, da bi s tem preprečila popolni sporazum med Italijo in Francijo.

Do tega sporazuma bo prišlo, ko bo v oktobru francoski zunanji minister Louis Barthou prišel v Rim, da z Mussolinijem osebno razpravlja o vseh zadevah sodelovanja med obema državama.

Posebno ostri napadi v jugoslovanskem časopisju na Italijo so se pričeli, ko je Mussolini ob nazijski vstaji v Avstriji v juliju poslal na avstrijsko mejo sto tisoč vojakov. Vsled tega je bila Jugoslavija zelo razburjena.

Pred kratkim je poluradni list "Vreme" tudi dolžil italijansko armado v svetovni vojni strahopetstva. (Čitajte poročilo na drugi strani. Op. ur) V Rim je tudi prišlo poročilo, da je jugoslovansko časopisje prinašalo "gorostasna" poročila o stankah in krvavih izgredivih v Milanu, Turinu in drugih italijanskih mestih. Majhni italijanski list "San Marco", ki izhaja v Zadru, je bil edini, ki je odgovoril na jugoslovanske napade, toda jugoslovansko časopisje je ta odgovor porabil za podlago za nadaljnja ščuvanja proti Italiji, ter je pričelo dolžiti italijanske vojske v svetovni vojni, da so bili bojazljivi.

Uradni list "Giornale d'Italia" v svoji razpravi o poročilih francoskega časopisja, da je pogravitni namen francoskega zunanjega ministra Barthoua, ko pride v oktobru v Rim, da sprijazni Italijo in Jugoslavijo, pravi v svojem uvodnem članku:

Tu ne gre za bližanje dveh tako neenakih državnih oblik, temveč dovesti Jugoslavijo v vrste poštenih in odgovornih narodov, ki se spominjajo prejetih dobrot in jih ne odplačujejo z lobnostjo. Vladni krogi so mnenja, da je jugoslovanski časniškarski boj samo poskus dvigniti dovolj prahu, da bi bil s tem preprečeno zblizanje med Italijo in Francijo.

Beograd, Jugoslavija, 20. septembra. — Na italijanski protest proti pisanju jugoslovanskega časopisja bo jugoslovanska vlada najbrže odgovorila s proti-protestom. Četudi vlada še ni podala svojega mnenja glede italijanskega protesta, vendar je časopisje zelo razburjeno in ravno tako širša javnost. Razburjenje se še ni poglobilo, odkar je bila poslana na avstrijsko mejo italijanska in jugoslovanska armada.

Kot je nek zastopnik jugo-

slovanskega zunanjega urada rekel zastopniku United Press, smatra Jugoslavija obisk marsala Italo Balba v Dalmaciji za izzivanje, ker obstoji med Jugoslavijo in Italijo še vedno velik spor zaradi Dalmacije.

"Izdali smo stroge odredbe za Balbovo varnost", — je rekel zastopnik zunanjega urada. "Ko pa so bili govori pri odprtih oknih, je bila nevarnost, da bi prevneti patrioti streljali skozi okna, kar bi moglo voditi do vojne".

"Italija in Avstrija sta hrvaškim izseljencem dovolili, da so mogli nemoteno ruvati proti Jugoslaviji. Mi pa smo avstrijske begunce takoj poslali v taborišča".

POSTAJA V SOFLJI POGORELA

Sofija, Bolgarska, 19. sept. Glavno železniško postajo je uničil požar, ki je nastal vsled eksplozije štirinajstih železniških voz gasolina. Tanki so eksplodirali z velikim pokom, tako da se niso prebudili samo prebivalci glavnega mesta, temveč tudi po sosednjih krajih. Vse vojaštvo je bilo poklicano na pomoč gasilcem in več ministrov je na pogorišču. Dosedanja škoda se čeni na \$500,000.

Policija domneva, da so požar zaneli macedonski revolucionarji v protest proti aretaciji njihovih voditeljev. Rok za amnestijo revolucionarjev, ki bi se sami javili oblastim, je danes potekel.

Dva voditelja sta se javila, šest pa se jih še vedno skriva. Najvišji poglavar macedonskih revolucionarjev Ivan Mihajloff, ki se sedaj nahaja na Turškem, bo najbrže odpotoval v Italijo.

DIJAKI STAVKAJO

Montreal, Ques., Kanada, 19. septembra. — Nad 1800 visokošolcev je zastavkalo zaradi zvišanih pristojbin. Šolska oblast trdi, da so agitatorji iz New Yorka pregovorili dijake, da so zastavkali.

BOMBE V HAVANI

Havana, Kuba, 19. septembra. — Sinoči je na različnih krajih mesta, eksplodiralo 35 majhnih bomb. Dve osebi sta bili lahko ranjeni, toda ni bila povzročena nikakršna škoda. Oblasti so mnenja, da so te bombe položili ali pa vrgli dijaki, ki so podnevi naznanili javno nasprotje proti Menrie-

KRATKA DNEVNA ZGODBA

MARIA OLGAS

V PRIČAKOVANJU

Stari Vrhovšek je štel 90 let. Toda kljub svoji visoki starosti je bil še precej zdrav in krepak. Le zadnjič, ko je izza visokih gora pripilhal oster veter, se je nekoliko nahladil. Kasljal je že par dni. Kuhala ga je huda vročina. Toda potajil se je in ni legel. Saj danes ima priti iz tujine njegov sin Ivan. Kaj bi rekel, če bi ga našel v postelji? Kakšno bi bilo svidenje? Ta misel ga je držala pokonci, da ni legel. Sedel je na peč in pogledal na uro — priti bi moral z večernim vlakom.

Stari Vrhovšek se je zamislil. . . Kje so časi, ko je odšel njegov sin kot šestnajstletni mladenič v tujino? V mislih je videl svojo rajno ženo Lucijo, kako se je oklenila svojega ljubljene sina edinega in ga s solzami v očeh prosila: "Ivan, ostani doma! Dobro se ti bo godilo. Grunt je velik, lahko ga čez leta prevzameš. Usmili se očeta! Olajšaj mu delo, da se ne bo prehitro zdelal!" Toda vse prošnje, vse molitve materine, vse je bilo zaman. Zelja po tujini je nadkriljevala ljubezen do rodne domačije. Ivan je ostal trmast. Videl je pred seboj od dela izčrpano, jokajočo mater, videl očeta, ki so se mu zasolile oči: "Sin moj, greh je, kar delaš. Spametuj se! Z leti boš govoril drugače. Saj ni mogoče, da nas boš zapustil." Toda za vse te besede se Ivan ni dosti zmenil. Njegov glas je prihajal kakor iz groba, ko je rekel: "Oprostite mi; toda tu ostati jaz ne morem."

Zdi se mi, kot bi me živga zakopavali. V svetu pa čaka name sreča, slišite? Ključ me že toliko let in naposled sem se odločil, da se odzovem njemu. Ko je to izpregovoril, so njegove oči zažarele v vročnem blesku in padel je pred materjo na kolena. Mati je stala brez moči pred njim. Zadržal se je v križ nad vrati, kot bi od njega pričakovala pomoči. Naposled pa je počasi položila svojo roko na sinovo glavo, rekoč: "Zgodi se božja volja!" Stari Vrhovšek pa je molče pogoltnil slino, da bi zažul solze, ki so mu silile v oči. Ivan je pomirjen vstal, se poslovil in šel. Od takrat pa do danes niso vedeli, kam je odšel. . .

Danes pa je prišel mimo okna poštar, se ozrl v sobo in porinil skozi mrežasto okno belo pismo. Vrhovšek ga je s tresočim roko odprl in prečital. Bilo je Ivanovo pisanje. Kdo bi si mislil po tolikih letih! Veselje se je zbudilo v Vrhovški in hlastno je prečital Ivanovo pismo. Naznanjal mu je, da se bo danes vrnil in sicer s polno mošnjo, čeprav ne ravno krepkega zdravja. Pri strojih da si je nekoliko pokvaril zdravje. Denarja si je že lahko prisluzil, ali zdravja mu stroji le niso mogli vrniti. Vendar pa se veseli ob misli, da bo lahko zopet dihal sveži zrak na svoji domačiji in upa, da mu bo gorski zrak vrnil zdravje.

Pri teh mislih se je zdržnil Vrhovšek. Ali niso zunaj zaskripala vrata? Veselje ga je vrglo pokonci. Vzdignil se je, da bi pogledal, kdo je stopil v vežo. Toda v glavi se mu je čudno vrtelo in noge so mu bile težke kot svinec in vsak čas so se mu zapletale. Odprl je vrata in ni videl nikogar.

Zunaj se je ž napravil mrak. Silna žalost se ga je polastila. Hipoma se je domislil križa, ki stoji v bližini njegove hiše, da bi stopil do njega in pogledal, če že prihaja Ivan. Od križa je namreč lep razgled po vsej vasi in po cesti, po kateri bo prišel njegov Ivan. Zbral je vse svoje moči in šel. Komaj je prišel do znamenja, je omar

gal in po životu ga je spreletelo. Zleknil se je pod križ. V duhu je videl vrnivšega se sina; čisto nič se ni izpremenil, le njegova zdrava rdeča lica so dobila zdaj bolj belo barvo. In tudi nekoliko bolj upadel je bil. Ves blažen mu je stiskal roko. V duhu je videl tudi svojo rajno Lucijo, ki je vsa srečna padla svoemu sinu okoli vratu. Ves ginjen je opazoval ta prizor. Le prekmalu mu je izginil izpred oči. Kakor da je legel na njegove veke svinec, so se mu oči zaprle in objel ga je sladek sen.

Tisti čas, ko je vaškem zvniku odbilo polnoč, se je nekdo s težavo vzpenjal v breg. Vsak čas je počival. Končno se je povzpela na hrib. Videlo se mu je, da mu je pot dobro znana. Zavil je mimo križa, toda tukaj se je spodtaknil ob nečem trdem. Padel je z obrazom naprej. Ko se je zavedel, je spoznal, da leži na mrtvem človeku. Zona ga je spreletala in oči so mu izbulile — bil je njegov oče. Stresel se je in ni se več ganil. Zadel ga je kap.

Zjutraj so ju našli mrtva s srečnima smehljajema na ustnicah.

Poziv!

Izdajanje lista je v svesti s velikimi stroški. Mnogo jih je, ki so radi slabih razmer tako prizadeti, da so nas naprosili, da jih počakamo, zaso naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo naročnino točno.

Uprava "G. N."

KATASTROFA NA MORRO CASTLE

Ko se je pojavil na nesrečnem parniku požar, so potniki bežali iz kabin, metali obleko od sebe ter skakali v morje. Častnik obrežne straže preiskuje dele obleke.

LOČITEV ZAKONA V STAREM EGIPTU

Tudi v starem Egiptu so poznali ločitev zakona. Bila je lahko prostovoljna ali neprostovoljna, zahtevala sta jo lahko mož in žena. Kako daleč je pa to šlo, je seveda težko reči. Jasno sliko si težko ustvarimo tudi zato, ker je bila v starem Egiptu cela vrsta različnih zakonskih zvez od navadnega sožitja in zakona na preizkušnjo do polnopravnega zakonskega življenja, ki je v njem žena imela lahko celo več pravic, kakor mož. Jasen pogled v bračne razmere starega Egipta nam zastira tudi znano mnogoženstvo, ki je prevladovalo tam tudi v vseh časih enoženstva, čeprav samo iz premoženjskih razlogov.

Da je lahko žena svobodno odšla tudi kraljevskega harema, če se je hotela omožiti, vemo iz Isigrovega moralnega papirusa iz grško-rimske dobe. Iz 6. stoletja pred Kristusom imamo ohranjenih mnogo ločitvenih listin, ki dokazujejo, da se je lahko zakon vsaj v tej dobi pravomočno razveljavil. Ti dokumenti, izmed katerih je najstarejši iz leta 542 pred Kristusom, imajo navadno o kratko vsebino. V njih je datum, moževe izjave: 1. Opustil sem te kot zakonsko ženo. 2. Ločen sem od tebe. 3. Od tebe nimam kaj zahtevati. 4. Omoži se zopet. 5. Ne bom ti v napotje, kjerkoli se boš mudila. Na koncu so podpisi notarja in prič.

Iz starih listin izvira, da je mož vrnil ženi tudi doto, ki jo je bila prinesla v zakon. V nekaterih primerih je mož ob ločitvi zakona vrnil ženi tudi takozvani ženski dar, ki ga je bil dal ženi k doti. Doto in ženski dar sta izključno ženski potrebi in imeli sta takrat mnogo večjo vrednost, kakor bi jo imeli v današnjih časih. Mlade žene so dobivale v prvi vrsti zrela in nakit. Poročne pogodbe preračunavajo vrednost teh predmetov na ceno zlata in srebra.

Zanimivo je, da ločitvene listine ne navajajo vzrokov, kakaj je prišlo do ločitve. Ne dvomno odgovarjajo mnogi vzroki našim. Vendar pa lahko skoraj sigurno izločimo enega, in sicer zakonolomstvo. V starem Egiptu je bilo zakonolomstvo zelo redko, ker so ga kaznovali s smrtjo. Anijeva moralna načela označujejo zakonolomstvo za težak smrten zločin in če so ga kaznovali s smrtjo, je jasno, da se je pojavljalo le izjemoma.

Stroge kazni zakonske nezvestobe, posebno ženske, so tem zanimivejše, ker svobodna ljubezen sicer po načelih egiptске morale ni bila nič pregrešnega.

Med vzroki ločitve zakona je bila tudi ženina bolezen, kar je razvidno iz najstarejše egiptске moralne knjige, ki jo je napisal modri vezir Ptahotep. "Če zakriviš, da ti zbolí žena, ki je bila vesela in ki jo je poznalo mesto, da je bila poštena, ko je živela v dobrih časih, ne goni je od sebe, temveč skrbi za njo in ona bo vesela in cenila bo tvoje priznanje."

Važen vzrok ločitve zakona je bila tudi neplodnost, kajti starim Egipcjanom je bil zakon brez otrok nerazumljiv.

Vzrok ločitve zakona je lahko bila tudi moževa lakomnost, ki pravi o nji Ptahotep:

"Varuj se lakomnosti, te neozdravljive bolezni, kajti v nji ni zvestobe. Ona razdraži ljubeznivega prijatelja, oddaljuje zaupnika od gospodarja, grdo ravna z očetom in materami in odganja ženo od roža."

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

206

Grof se je srdito ozrl na viteza in nadaljeval:

— Mrzlica jo trese in blede se ji. . . Čudne besede je izgovarjala, tako čudne in bolestne obenem, da me je spreletavala groza. Končno se moram vprašati, ali ni v njenem preteklem življenju greha, ki bi ga moral kaznovati, ali nesreče, ki bi jo bilo treba obžalovati.

Roger je opazil, da bo komaj zadrževana jeza zdaj zdaj bruhnila na dan.

— O kazni govorite v trenutku, ko ona umira.

Ta odgovor je bil sicer oster, krut, vendar pa ni mogel odvrti grofa od omenjenih fiksnih idej, ki mu kar ni šla iz glave.

Srdito je zamahnil z roko.

— Ah! — je vzkliknil, — da niste iztrgali tistega usodnega lista!

— Bi si danes očitali nečastno dejanje, — je odgovoril Roger ponosno vzravnan pred svojim stricem.

Toda v grofu je prevladovala ljubosumnost in zato se ni mogel strinjati s svojim nečakom.

— To bi bila moja napaka in morali bi me bili pustiti nositi vso njeno težo, — je dejal.

— Bil bi sokriv in delil bi z vami sramoto.

Toda te ostre besede so ostale brez odgovora.

Grof de Linieres se je naglo obrnil k vratom Dianine sobe. Zamahnil je z roko v zrak, naj Roger molči.

Ta čas je pa sluga odprl vrata in vstopila je grofica.

Vitez bi bil najraje padel k nogam ljubljene tete, ki se mu je zdela tisti hip kot žrtev, obsojena na večno trpljenje.

Toda Diana je razprostrla roke in ga prijel za glavo, kakor bi storila mati, ki je mislila, da je za vedno ločena od svojega sina.

Grof je stal še vedno na svojem mestu. Odvrnil je pogled, videč, kako se je vrgel Roger v grofičino naročje. Vitez se za grofa sploh ni zmenil.

Roger je podal roko bolni grofici, da bi ji pomagal sestiti v naslanjač. In ko jo je privedel k naslanjaču, je pokleknil in se ves srečen zagledal v njen obraz. Božal je njene blede, koščne roke in šepetal:

— Pogum, pogum!

— Ah, — je odgovorila grofica otožno, — pogum! Imam ga, drugače bi ne živela. . .

— Diana! — je vzkliknil grof in stopil k naslanjaču, kjer je bolna grofica sedela.

V njegovem klieu je bilo nekaj, kar je spominjalo na rahel očiček. Grofica je to dobro čutila, kajti pokazala je na viteza, rekoč:

— Hvala, gospod, da ste mi ga vrnil!

Roger se ni ganil od grofice.

Ko je stopil grof za hip k oknu in pogledal na ulico, je vitez tiho vprašal svojo teto:

— Torej ste mnogo trpeli?

— Mnogo, — je odgovorila grofica. — In ti tudi. . . gotovo si tudi ti trpel. . .

— Govoriva samo o vas, — je dejal Roger s povzdignjenim glasom.

In skrivaj ji je namignil, naj tudi ona glasneje govori. Razumela ga je.

— Nočem, Roger, da bi mislil, da sem pozabila nate, ali da nisem držala svoje obljube.

Vitez jo je presenečeno pogledal. Toda grofica ga je takoj pomirila, rekoc:

— O, saj lahko govorim v pričo grofa. . . Zalotil me je pri nji.

— Da, — je pritrdil Roger, — pri tej ubogi Henriki.

Potem se je pa obrnil h grofu in pripomnil očitačje:

— In njeno trpljenje vas ni nič ganilo, gospod?

— Ne, kajti nekaj drugega je bolj ramilo moje srce in pretreslo mojo dušo. . .

In ves razburjen je nadaljeval:

— Da, bili ste tam, Diana, pri tej deklini, ko sem zapovedal, naj jo primejo. . . Videl sem vas, kako ste se tresli, kako je vam šlo to k srcu, da je malo manjkalo, da niste skočili za njo iz sobe. . .

In pogledal je Dianino naravnost v oči.

— Je to res, Diana?

— Res!

— V vaših očeh so se lesketale solze, ko majste se premagovali, da niste zaplakali. In niste me prosili, naj se usmilim tiste, ki so jo gnali v ječo. . . Zaradi nje niste pretekali solz. . . Je to res?

Vitez se je prestrašeno oziral zdaj na grofico, zdaj na grofa.

Diana je priznala, da se njen mož ni motil.

— Res je! — je odgovorila.

— Toda koga ste objokovali? — je vzkliknil grof in uprl plamteče oči v obraz svoje žene, hoteč izvabiti iz nje usodno tajno.

— Koga? . . . Koga? . . . Ah, ubogi Roger, kako rada bi umrla! . . .

Grof je opazil njeno razburjenost; poleg tega je slišal vitezu namenjene besede, izgovorjene z drhtečimi usti in v obupu.

— Diana, — je dejal skesano, — odpustite mi. . . Krivico sem vam storil s svojim vprašanjem.

In hoteč dokazati, da je prepričan o tem, je dvignil glavo in pripomnil:

— Mar niste vzvišeni nad vsak dvom?

Tedaj je pa nastala tišina in le obrazi vseh treh so glasno pričali, kaj se je godilo v sredi teh ljudi, pripravljenih na odločilni boj.

Grof je globoko dihal, kot da se je obdolžil pred lastno vestjo.

Skrb mu je zrla iz obraza in z nepopisnim izrazom nežnosti so gledale njegove oči bolno grofico.

Vstopil je sluga in povedal, da je prišel doktor Hebert.

— Ah. . . naj le vstopi. . . naj takoj vstopi. — je vzkliknil grof, hitec naproti zdravniku, ki je bil prišel baš o pravem času.

V.

Zdravnik je mislil, da je srečanje viteza de Vaulreya in njegovega strica že pri kraju.

Vedel je, da sta se oba že nekoliko pomirila. Bal se je, da bi ne bila navzočnost grofica, ko pride s svojim načrtom na dan. Vendar pa ni hotel pokazati svoje zadrege. Stopil je h grofici, ki mu je podala roko, in ji dejal nekoliko očitačje:

— No, kaj pa to pomeni? Vstali ste brez mojega dovoljenja?

— In kaj za to, če sem vstala? — je vzdihnila grofica.

— Meni je mnogo na tem, saj sem vam vendar prepovedal, dokler vas trese mrzlica.

Prijel je bolno grofico za roko in ji pogledal v oči. Potem je pa dejal tiho, kot da govori sam s seboj.

— Še vedno mrzlica. . . in še hujša!

Grofica je povesila oči in odgovorila z drhtečim glasom:

— Doktore, zdi se mi, da bi mi svež zrak pomagal. . .

— Svež zrak! — je vzkliknil zdravnik začuden.

— Da, doktore, rada bi šla malo na izprehod.

Zdravnik je vprašujoče pogledal bolno grofico, da bi se prepričal, če misli resno.

(Dalje prihodnjik.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

ZEMLJEVIDI

STENSKI ZEMLJEVIDI

Na močnem papirju s plastenim pregibom . . . 7.50

POKRAJNI ROČNI ZEMLJEVIDI

Dravška Banovina . . . 30

Ljubljanske in mariborske oblasti . . . 30

Pohorje, Kozjak . . . 30

NOVA EVROPA

VELIKI . . . 40

MALI . . . 15

ZEMLJEVIDI POSAMEZNIH DRŽAV:

Alabama, Arkansas, Arizona, Colorado, Kansas, Kentucky, Tennessee, Oklahoma, Indiana, Montana, Mississippi, Washington, Wyoming . . . 25

Illinois, Pennsylvania, Minnesota, Michigan, Wisconsin, West Virginia, Ohio, New York, Virginia . . . 40

Naročnikom je priložiti denar, bodisi v gotovini, Money Order ali poštno znamko po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, reklamirajte plačilo.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 W. 18 Street
New York, N. Y.

IZGNANCI

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

37

Tudi Daniela je bila navzoča, ko je ravnatelj Herder tako navdušeno pel markiju slavo in tudi Daniela ni mogla pomagati. Kati in njena mati sta se ji smilile in čutila je, da obe trpita pod ravnateljevo slabostjo. In kar je pripovedoval o markiju, je v njej, ne da bi vedela zakaj, zbudilo nezaupanje.

Ravnatelj Herder je pustil svojo družino v zelo slabem razpoloženju, ko se je odpeljal v tovarno. In čez nekaj časa pravi gospa vsa obupana:

— Kaj praviš ti temu, Kati?

— Očetu moramo to dovoliti.

— O, moj ljubi Bog — ali ne vidiš, kaj s tem namerava oče? In kaj naj počnem s tako odličnim gospodom? — vzdihuje stara gospa.

Daniela prime njeno roko.

— Samo nič se ne bojte, milostljiva gospa; me se ne bojimo niti italijanskega markija. Ako je res tako prijazen, kot ga popisuje gospod ravnatelj, boste z njim prav lahko izhajali. Ako pa ni tak — mu ni treba več priti, ako mu pri vas ne ugaja.

Kati pa se odločno vzravna.

— Gospodična Daniela ima prav. Saj veš, da oče tako naglo preslepi vse, kar nosi visoko ime. In tega markija Salvonija si bomo najprej natančno ogledale.

Gospa vzdihne.

— Ali nisi opazila, Kati, da dela oče za tebe že ženitvanjske načrte in misli pri tem na tega markija?

V Katinih očeh se zabliška.

— Mama, dobro veš, da ne bom poročila niti tega markija, niti kakega drugega aristokrata. Pri tem moreš biti popolnoma mirna.

Mati gladi hčerino roko.

— Ko bi samo mogla očeta ozdraviti te slabosti! To je pri njem že kar bolezen. In dokler ga ta bolezen drži, je tvoja sreča vedno v nevarnosti.

Kati nenadoma zardi in v zadregi pogleda Daniela. Daniela pa je dobro razumela besede stare gospe in sedaj opazi tudi Katino zadrego. In to jo čudno dregne. Naenkrat ji je bilo jasno, da sta mati in hči edini v tem, kje je bila Katina sreča.

32. poglavje.

Naslednjega dne v času obiskov pride markij Salvoni. Pripeljal se je v najetem avtomobilu. Kati in Daniela sedita z gospo Herderjevo v velikem sprejemnem salonu, ki je bil opremljen v slogu Ludvika XIV. in je po Katini zaslugi napravil zelo dober utis.

In Daniela je vedela, da bodo odlični gostje pripeljani v to krasno sprejemno sobo.

Gospod ravnatelj hodi nervozen po sobi ter o markiju zopet pripoveduje čudovite stvari.

Kati si je izbrala zelo priprosto obleko, toda je navzlic bledeemu obrazu izgledala zelo lepa. Toda oče se z njo prepira in jo zmerja zaradi tako priproste obleke. Okoli Katinih ust se raztegne nenavadno ostra poteza, četuli ničesar ne odgovori.

Daniela se boji, da bi prišlo do kakega neljubega nastopa, zato naglo poseže vmes in pravi:

— Gospodu markiju bi se zdelo zelo čudno, gospod ravnatelj, ako bi ga gospodična Kati sprejela v razkošno obleko. Takoj bi opazil, da smo vse to napravili zaradi njega in to je za vsakega, ki ima dobro izobrazbo, zelo mučno. Po mojem mnenju se gospodična Kati ni mogla primenerje obležiti.

Gospod Herder jo nekaj časa molče gleda. Nato pa pravi ježno:

— In sedaj se naj priprto človek spozna v to zamotano družabnost! Ako hočem svojega gosta počastiti, bom vendar oblekel najlepšo obleko — saj po mojem mnenju.

— Imate zelo pametno mišljenje, gospod ravnatelj, toda navade visoke družbe so včasih nespametne. V tem slučaju je brez pogoja prav, ako je gospod markij sprejet tako, kakor da ni prav nič posebnega, ako v vašo hišo prihajajo in zopet odhajajo grofi in baroni. Slednjič pa se hčeri gospoda ravnatelja ni prav nič treba posebno nališpati za obubožanega markija.

Gospod Herder jo smeje pogleda.

— Vi pa znate delati vreme, gospodična Daniela! Sicer pa imate prav, da markiju ni treba vedeti, da se zaradi njegovega obiska kaj posebno razburjamo.

Ko je bil kmalu pozneje markij naznanjen, mu je hotel gospod ravnatelj skočiti do veže naproti. Toda Daniela ga smeje pridržati.

— Počakajte rajši gospoda markija tukaj; to je mnogo bolj prav, gospod ravnatelj.

Kati hvaležno pogleda Daniela, ki se je hotela umakniti, toda jo gospa pridržati.

— Za božjo voljo, ostanite tukaj, gospodična Daniela, drugače bom naredila same neumnosti.

Daniela se postavi za njen stol in ji prijazno govori.

Katine ustnice se zatezajo. Vsa njena čustva so se upirala proti temu nepoznanemu markiju.

Takoj nato markij vstopi.

Markij Salvoni je bil srednje visok, slok mož sredi tridesetih let. Imel je temne lase in rmenorjavo polt. Takoj je bilo mogoče spoznati, da je doma iz južnih krajev. Njegov obraz ni bil grd in zelo navaden. Temni lasje so bili skrbno razdeljeni s prečo in majhne brkice pod nosom so senčile navadna usta, ki so pri govorjenju kazala rmenno barvano zobe.

Njegove črne oči so takoj zvedavo bliskale po sobi in so imele bodeč pogled, katerega tudi prijazni nasmeh ni mogel ublažiti. Pa tudi njegov smeh je imel na sebi nekaj nenaravnega, nekaj umetnega.

Gospod ravnatelj gre gostu z razprostrti rokami naproti.

— Moj dragi gospod markij, zelo me veseli, da ste držali svojo besedo. Dovolite mi, da vam predstavim: gospod markij Salvoni, moja soproga, moja hči Kati, gospodična Falkner, družabnica moje hčere.

(Dalje prihodnjik.)

PRADED VSEH ZMAJEV

V madridski prirodoslovni muzej so pripeljali te dni okostje davno izumrlega velikan, ki je presenetil v marsikakšnem oziru tudi raziskovalce, ki so navajeni ogromnih oblik predpotopnih živali. Okostje te pošasti, ki ga bodo morali skrbno sestaviti, je tako veliko, da mu bodo morali določiti posebno dvorano, in ljudje, ki si ga bodo ogledovali, bodo v razmerju z njim kakor pritlikavci proti velikanom.

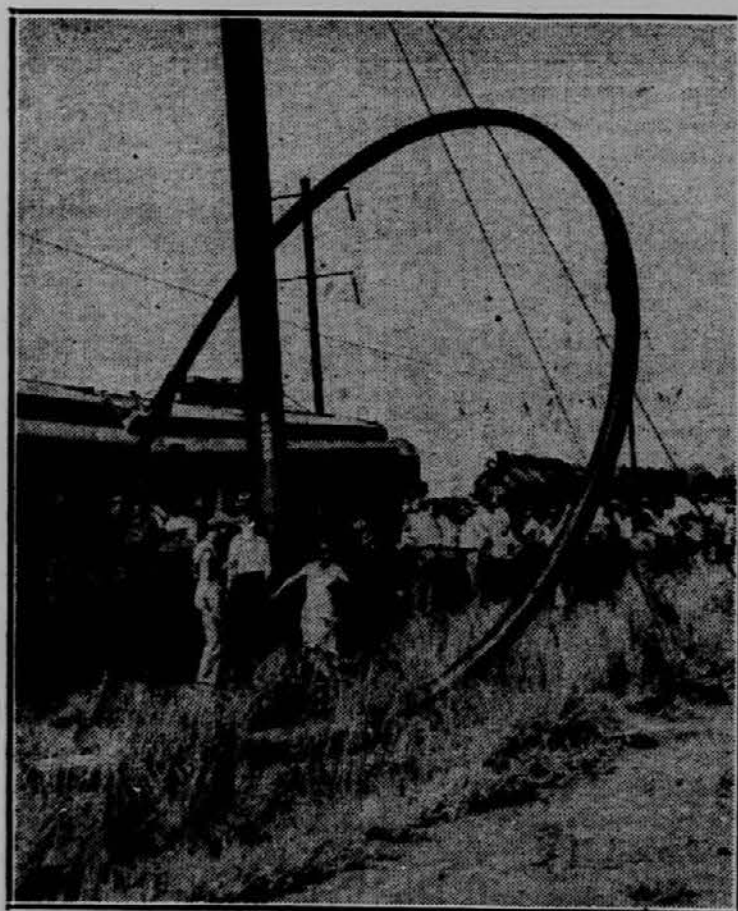
Do najdbe tega kolosa, ki ga ima do danes v svojih zbirkah edino omenjeni muzej, je prišlo na zanimiv način. V bližini Alicanta so delavci prekopavali zemljišče za novo zgradbo. Pri tem so v precejšnji globini zadel na kosti, ki jim spočetka niso posvečali nobene pozornosti. Ko pa je bilo kosti čedalje več, so obvestili svojega inženirja in ta je takoj spoznal, da gre za izredno važno najdbo. Opozoril je vodjo alicantskega naravoslovnega muzeja, ki je pa po ogledu izjavil, da ni kompetenten za to najdbo in je pozval posebno komisijo iz Madrida. Ko so potem pod njenim vodstvom skrbno izkopali vse kosti, so ugotovili, da gre za zavra ozioroma za praočeta vseh zavrov, ki so mu dali ime protozaver. Okostje je sijajno ohranjeno, za čudo pa je del kosti popolnoma okamenel, drugi del pa gobast in mehak, dasi nič manj dobro ohranjen. Tako je postal madridski muzej nepričakovano lastnik silno dragocene zanimivosti iz pradednih časov.

V času, ko so strahovali zemeljsko površino strašni zmaji, ki jih je znanost do danes odkrila in ki so sami izumrli že pred milijon let, je bilo steklo že milijone in milijone let, odkar je izginil zadnji protozaver. Nedvomna znamenja kažejo, da je žival, ki so jo odkrili na Španskem, izumrla davno pred dobo zmajev, iz drugih znamenj pa je sklepali, da so ti zmaji izvirali iz nje. V

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

ZELEZNIŠKA NESREČA

V bližini Bristola v državi Pennsylvaniji je skočil s tira ekspresni vlak, ki vozi iz Washingtona proti New Yorku. Pritisk je bil tako silen, da se je železniška tračnica zavila v obliki konjske podkve.

CE STE NAMENJENI V JUGOSLAVIJO

POTUJTE POPOLNOMA UDOBNO PREKO HAVRE NA OGROMNIH FRENCH LINE EKSPRESNIH PARNIKIH:

"ILE de FRANCE" "PARIS"

29. Sep. — 20. Okt. — 10. Nov. 6. Okt. — 24. Nov.

BITRA VOŽNJA — IZBORNA POSTREŽBA — KRAŠNE KABINE V TRETJEM RAZREDU ZA DVE IN ŠTIRI OSEBE

Svetovno slavna francoska kuhinja. — Brezplačno vino z obedi.

VAŠA PRITILJAGA POTUJE Z VAMI DO CILJA

Za nadaljnja navodila in karte pišite na:

SLOVENIC PUBLISHING CO. **LEO ZAKRAJŠEK**
TRAVEL BUREAU GENERAL TRAVEL SERVICE, Inc.
216 West 18th St., New York City 302 East 72nd St., New York City

French Line

zgradbi njenega okostja je mnogo starinkih znakov, ki jih je bil razvoj življenja v dobi zmajev že davno prekosil in opustil. Po drugi strani pa so spet neke posebnosti, ki kažejo, da so v protozavru elementih bodočih zavrov. Presenetljivo je že njegova velikost. V dolžino je pošast merila okrog 8 m, v višino 3 m, naši sloni so proti njej prave igračke in le malo je danes živali, ki bi jo po velikosti presegle. Seveda pa tudi protozaver ne dosega velikosti svojih največjih potomcev, kakršen je bil na pr. diplodok, ki je meril več nego 30 m v dolžino in je tehtal okrog 800 stotov. Tudi neke vrste brontozavorov so dosegale takšne dimenzije, in zanimivo je, da so zmaji, ki so bili "polhlevni" rastlinojedi, rasli najbolj v dolžino in višino. Če pomislimo, kakšne množice hrane so potrebovale takšne živali za svoja velikanstva telesa, si lahko predstavljamo, kako so gospodarila z gozdovi in ni nič čudnega, ko so morale izginiti z zemeljskega površja. Še hujsa šiba za tedanje čase so pa morali biti roparji med zmaji, kakor strahoviti tiranozaver, ki te oblike kurja polt, če ga vidiš že samo naslikanega. A tudi plavajoči in letajoči zmaji so bili obri, s katerimi človeštvu ne bi bilo dobro živeti v isti dobi. Med prvimi omenjamo na pr. ihtiozavra, ki ga je v vodovjih zemeljskega srednjega veka kar mrgolelo, saj ga skoraj ni večjega naravoslovnega muzeja, ki ne bi imel njegovih koščenih ostankov. Pteranodon, eden izmed letajočih zmajev, je imel 7 m krilne razpetine, toliko, kolikor danes majhen aeroplan. Edino s topovi in bombami bi bilo mogoče takšne pošasti u-

krotiti. Nu, narava je te izrodke svoje fantazije ukrotila na preprostejši način. Bili so tako veliki, da so morali končno izumreti ponajveč zaradi pomanjkanja hrane. Šele tedaj so lahko zagospodovali manjši, a zato v vsaki priliki okretnejši sesalci, ob katerih se je potem razvil človek.

BOG V RAZNIH JEZIKIH

Najvišje bitje se imenuje v petdesetih najbolj znanih jezikih naslednje: hebrejsko: Elohim; kaldejsko: Elah; arabsko in turško: Allah; v magijskem jeziku — starogorziško: Orsi; bengalsko: Iš-va; staroeziptsko: Teut; staro-bretonsko (ameriško) Teuti; egiptsko: Ten; grško: Teos; doriško: Illos; latinsko: Deus; keltsko: Diu; francosko: Dieu; italijansko: Dio; špansko: Dios; peruvansko: Biosaja; katalonsko: Deu; portugalsko: Deos; irsko: Die; provensalsko: Diou; bretonsko: Done; galsko: Diu; nemško: Gott; holandsko: Godt; textonsko: Goth; angleško: God; perzijsko: Goda; dansko in švedsko: Gud; islandsko: Guo; groenladsko: Gudib; slovansko: Bog; japonsko: Jumbel; finko: Jumala; madžarsko: Isten; hindostansko: Rain; cemoliansko: Feli; koromandelsko: Brama; tatarsko: Magatal; tahitsko: Atua; havajsko: Akua; fidžijsko: Kalon; kitajsko: Pusa; japonski: Kamisama; na Madagaskarju: Annor.

LJUDJE ŽRTVE STRELE — DREVESA NEPOŠKODOVANA

V viharinem vremenu, ki vznemirja zadnje dni evropsko celino, se je primerila zadnje dni na Dunaju neobičajna nesreča. Na dunajskem Golovcu (Kahlenbergu) je strela udarila pri priči, enega delavca in eno žensko pa je smrtno nevarno ranila. Mrtva sta 36. letni pomožni drvar Franz Kueffner in 32-letni Franz Breier, ranjena pa 32-letna Marija Kueffnerjeva in brat ubitega Breierja, 30-letni ključavničar Leopold Breier.

Nesreča se je primerila na vrtu Golovec blizu Leopoldsbega. Tam blizu gradijo že dalj časa višinsko cesto, ki drži v Dunajski les. Zaradi gradbenih del obsekavajo gozd in čistijo drevje. Pomožni delavec Kueffner je obsekaval hraste, brata Breier pa sta mu pri tem pomagala.

Opoldne je prišla k možu Kueffnerjeva žena in mu je prinesla kosilo. Ravno tedaj se je začela močna nevihta.

Kueffner in brata Breier so zaradi tega pustili delo, dokler se dež ne poleže in porabili so odmor za obedovanje. Da jih pa ne bi dež premočil do kože, so se zatekli pod dve drevesi, ki sta stali samotni sreli jase in nista še bili posekani. To sta bila hrast in bukev.

Kueffner in žena ter brata Breierja so sedli na debela posekanih dreves in so zajemali

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

KRETANJE PARNIKOV ZA MESECE SEPTEMBER, 1934

22. septembra: Champlain v Havre, Berengaria v Cherbourg, Saturnia v Trst

25. septembra: Statendam v Boulogne sur Mer

26. septembra: Mauretania v Cherbourg, Washington v Havre, Albert Ballin v Hamburg

28. septembra: Bremen v Bremen

29. septembra: Conte di Savoia v Genoa, Ile de France v Havre

3. oktobra: Aquitania v Cherbourg, Deutschland v Hamburg, Pres. Harding v Havre

5. oktobra: Olympic v Cherbourg

6. oktobra: Paris v Havre, Europa v Bremen, St. Louis v Hamburg, Vulcania v Trst

10. oktobra: Manhatan v Havre, Hamburg v Hamburg, Berengaria v Cherbourg

12. oktobra: Majestic v Cherbourg

13. oktobra: Lafayette v Havre, Rex v Genoa, Veendam v Boulogne sur Mer

17. oktobra: Pres. Roosevelt v Havre, New York v Hamburg

19. oktobra: Statendam v Boulogne sur Mer

20. oktobra: Bremen v Bremen, Ile de France v Havre

24. oktobra: Washington, Havre, Aquitania v Cherbourg

25. oktobra: Albert Ballin v Hamburg

26. oktobra: Olympic v Cherbourg

27. oktobra: Europa v Bremen, Champlain v Havre, Conte di Savoia v Genoa

31. oktobra: Berengaria v Cherbourg, Deutschland v Hamburg

Ta GLOBUS

kaže v pravem razmerju vodovje in suho zemljo. Na njem so vse izpremembe, ki so posledica zadnjih razkritij. Ta globus bo odgovoril na vsako zemljepisno vprašanje, bodisi odraslim, bodisi učeči se mladini. S tem globusom vam je pri roki svet vzgoje in zabave.

KRASNO BARVAN

TRPEŽNO IZDELAN

V premeru meri globus 6 inčev. — Visok je 10 inčev.

MODERN VZOREC

KRASEN PREDMET, KI JE KULTURNE VREDNOSTI ZA VSAK DOM

CENA S POŠTNINO VRED

\$2.50

ONI, KI IMAJO PLAČANO NAROČNINO ZA

"GLAS NARODA", OZIROMA SE NAROČE,

GA DOBE ZA —

\$1.75

"GLAS NARODA"

iz lonca. Med obedom se je nestala bila omamljena od strele. nadoma streslo ozračje. Zablil Oba sta bila hudo opečena po skalo se je in zagrmelo in v vsem životu. Kueffnerjevo je trenutku je četvorica popadala na zemljo. Ko so drvarji v sosesčini videli, kaj se je zgodilo, so hiteli na pomoč ter telefonirali po ambulančne voze. Pripeljal se je zdravnik, ki ni mogel ugotoviti nič drugega nego smrt Kueffnerja in Breierja so sedli na debela po-

starejšega Breierja. Kueffnerjeva žena in Leopold Breier sta bila omamljena od strele. Oba sta bila hudo opečena po vsem životu. Kueffnerjevo je strela ožgala po stegnih, Leopold Breierja pa po hrbtenici in na desni nogi. Posebnost te katastrofe pa je, da ne kažeta niti bukev niti hrast nobenega sledu strele. Kueffnerjevo in Breierja mlajšega so odpeljali v bolnišnico, kjer se zdravita pod zdravniškim nadzorstvom.